

स्थित्यर्थलोकरक्षार्थं ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ तत्रधर्माधर्मफलयोस्तावदव्यभिचारं दर्शयन्मधमं दोषं निरस्यति निर्मलानीत्यादिना ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ मायाकूटकार्षापणादिः व्याजं

भः तदेवोपजीवंतिनतुर्धर्मं तेमायाव्याजोपजीविनः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ नाथंतः प्रार्थयमानाः कामानां कामात् ॥ ७३ ॥ अत्यं प्रश्नमनुवदति जंतोः प्रेतस्येति द्वाभ्यां ॥ ७४ ॥ अनुनयं सिद्धांतं ॥ ७५ ॥ तस्योत्तरेणैव अर्थात्कर्मणामाशुविनाशित्वदोषो निरस्तो भवतीत्यभि संधायाह अयमादीति आदिशरीरेण लिङ्गे हेनयावन्मोक्षं स्थायिना देवस्य धर्मधर्मसंस्थेन यद्वाधर्माद्यनुरोधिना ईश्वरेण वा स्येन आवि

मार्कंडेय उवाच त्वद्युक्तो यमनुप्रश्नो यथावद्वदतांवर ॥ विदितं वेदितव्यं तैस्थित्यर्थं त्वंतु पृच्छसि ॥ ६९ ॥ अत्र ते कथयिष्यामि तदिहैकमनाः शृणु ॥ यथेहामु
त्र च नरः सुखदुःखमुपाश्रुते ॥ ६२ ॥ निर्मलानि शरीराणि विशुद्धानि शरीराणि ॥ ससर्जधर्मतंत्राणि पूर्वोत्पन्नः प्रजापतिः ॥ ६३ ॥ अमोघफलसंकल्पाः सुव्रताः
सत्यवादिनः ॥ ब्रह्मभूतानराः पुण्याः पुराणाः कुरुसत्तम ॥ ६४ ॥ सर्वदेवैः समायांति स्वच्छंदेन न भस्मलं ॥ ततश्च पुनरायांति सर्वे स्वच्छंदचारिणः ॥ ६५ ॥ स्व
च्छंदमरणाश्वासनराः स्वच्छंदचारिणः ॥ अल्पवाधानिरातंकाः सिद्धार्थानिरुपद्रवाः ॥ ६६ ॥ द्रष्टारो देवसंघानां च महत्तमां ॥ प्रत्यक्षाः सर्वधर्माणां
दांता विगतमत्सराः ॥ ६७ ॥ आसन्वर्षसहस्रीयास्तथापुत्रसहस्रिणः ॥ ततः कालांतरे न्यस्मिन् पृथिवीतलचारिणः ॥ ६८ ॥ कामक्रोधाभिभूतास्ते मायाव्याजो
पजीविनः ॥ लोभमोहाभिभूताश्च त्यक्ता देहस्तो नराः ॥ ६९ ॥ अशुभैः कर्मभिः पापास्तिर्यङ्गिर्यगामिनः ॥ संसारेषु विचित्रेषु पच्यमानाः पुनः पुनः ॥ ७० ॥
मोघेष्टामोघसंकल्पामोघज्ञानाविचेतसः ॥ सर्वाभिंशं किनश्चैव संवृताः क्लेशदायिनः ॥ ७१ ॥ अशुभैः कर्मभिश्चापि प्रायशः परिचिह्निताः ॥ दौष्कल्याव्या
धिबहुलादुरात्मानो प्रतापिनः ॥ ७२ ॥ भवंत्यत्यायुषः पापारौद्रकर्मफलोदयाः ॥ नाथंतः सर्वकामानां नास्तिकाभिन्नचेतसः ॥ ७३ ॥ जंतोः प्रेतस्य कौतियग
तिः स्वैरिह कर्मभिः ॥ प्राज्ञस्य हीनबुद्धेश्च कर्मकोशः कतिष्ठति ॥ ७४ ॥ कस्यस्तस्मिन् पाशात्सु कृतं यदिवेतरत् ॥ इति ते दर्शनं यच्च तत्राप्यनुनयं शृणु ॥ ७५ ॥ अ
यमादिशरीरेण देवस्येन मानवः ॥ शुभानामशुभानां च कुरुते संचयं महत् ॥ ७६ ॥ आयुषो ते प्रहायेदं क्षीणप्रायं कलेवरं ॥ संभवत्येव युगपद्योनौ नास्यंतराऽ
भवः ॥ ७७ ॥ तत्रास्य स्वकृतं कर्म च्छायेवानुगतं सदा ॥ फलस्य यत्सुखार्हो वा दुःखार्हो वा यजायते ॥ ७८ ॥

क्लृतेन सर्ववासनामयं लिङ्गमेव कर्मणामाश्रय इत्यर्थः ॥ ७६ ॥ कलेवरं स्थूलदेहं युगपत् देहद्वयेन संभवति संयुज्यते पूर्वव्यागात्मागेव तृणजलौकान्यायेनापरमादत्तेन तु तदनंतरं अतएव अंतरामध्येक्षणमात्रमपि
अभवोऽसंसारो नास्ति ॥ ७७ ॥ तत्र स्थूलदेहांतरे यत्तु मरणानंतरं मध्येयावद्भूतवासं आतिवाहिकशरीरात्स्थूलोदिविभूत्यंतरिक्षेन केवाभवती तितस्थूलदृष्ट्यैव ज्ञेयं उभयत्र भोगसाम्येन स्थूलातिवाहिक
योर्भेदाभावात् यथोक्तं वसिष्ठेन आतिवाहिक एवायं त्वादृशैश्च ज्ञेयः आधिभौतिकया बुद्ध्या गृहीतश्चिरभावन इति ॥ ७८ ॥